STICHTING VRIENDEN VAN
Museum Jan Heestershuis

VRIENDENBRIEF 18

redactieadres:
Pompstraat 17
5481 BL Schijndel

jaargang 5
herfst 2006

DE NIEUWE BEHEERDER AAN HET WOORD

Beste Vrienden van het Museum Jan Heestershuis,

Sinds 1 september ben ik de nieuwe conservator van het Museum Jan Heestershuis. Mijn naam is Corine Molenaar. Ik ben 30 jaar oud en woon in Utrecht. Aan de Universiteit Utrecht heb ik kunst- en cultuurgeschiedenis gestudeerd. Ik ben afgestudeerd op een onderzoek naar de reacties van Nederlanders op moderne kunst aan het begin van de twintigste eeuw. Ik was vooral benieuwd naar de visie van de verschillende zuilen op de nieuwe kunststromingen. Vooral in katholieke tijdschriften was er veel discussie over moderne kunst.
Van kunst en van geschiedenis kan ik enorm genieten. In mijn werk wil ik mensen hiervan graag mee laten genieten. Ik heb mij daarom ook gespecialiseerd in cultuureducatie, waarbij je leert hoe je mensen op een boeiende manier kunt vertellen over cultuur. Tijdens en na mijn studie heb ik cursussen kunstgeschiedenis gegeven en exposities ingericht in een cultureel centrum van de Universiteit Utrecht.
In het Nederlands Politie Museum, mijn vorige werkgever, heb ik projecten geleid op het gebied van collectiebeheer en behoud. De gehele collectie van het museum is tijdens die projecten geregistreerd, gedigitaliseerd en geconserveerd. De collectie wordt nu gepubliceerd op de website van het museum.
In het Politiemuseum werken, net als in het Museum Jan Heestershuis, veel vrijwilligers. Het Jan Heestershuis zou zonder vrijwilligers niet kunnen draaien. De gastvrouwen/gastheer en rondleiders zorgen voor een vriendelijke en goede ontvangst van de gasten; de registratiemedewerkers beheren de collectie; de PR-commissie schrijft persberichten en organiseert activiteiten; de tuin- en technische mannen dragen zorg voor het gebouw en de tuin; het secretariaat biedt administratieve ondersteuning. Ik ben bijzonder onder de indruk van het vele werk dat door vrijwilligers gedaan wordt met groot enthousiasme en betrokkenheid! Maar wie kan er zonder een goede vriendenkring? Het Museum Jan Heestershuis in ieder geval niet. Wij zijn blij met alle mensen die ons een warm hart toedragen en ondersteuning bieden aan het museum. Het museum wil een plek zijn waar iedereen even, als vriend, binnen kan lopen om te genieten van kunst in een historische omgeving. Want het Museum Jan Heestershuis is een uniek museum. De kunstwerken van Jan Heesters worden tentoongesteld in een intieme sfeer en bijzondere setting: het huis waarin hij zelf gewoond heeft. Gezamenlijk, de kunst en het huis, tonen zij iets van de geschiedenis van Brabant en het Brabantse leven.
Met veel plezier wil ik mij inzetten voor dit museum. Er is genoeg te doen.
Per 1 december start de nieuwbouw en de verbouwing. Achter het museum komt een nieuwe ontvangst- en expositieruimte. Ook het Toeristisch Informatie Punt zal in het nieuwe gedeelte ondergebracht worden. Dit betekent dat we het atelier van Jan Heesters weer in ere kunnen herstellen!
Het oude huis kan nu in zijn geheel aan het werk en leven van Jan Heesters worden gewijd. In de nieuwbouw zullen tentoonstellingen van hedendaagse kunstenaars worden ingericht. Ook hebben we hier de ruimte om groepen te ontvangen. Graag wil ik na de verbouwing groepsbezoeken en educatieve activiteiten stimuleren.
Tijdens de nieuwbouw blijft het museum in eerste instantie geopend. Gedurende de tweede fase, waarbij het oude huis verbouwd zal worden, is het museum voor een korte periode gesloten. Op dit moment is nog onduidelijk wanneer dit precies zal zijn.
Graag ontmoet ik jullie binnenkort in het museum. Voor en/of na de verbouwing!

Corine Molenaar, conservator / beheerder

VRIENDEN VAN HEESTERS AAN HET WOORD

Gesprek met Paul van Acker

Zes jaar heb ik tekenles van Jan Heesters gehad, meestal zat er niet meer dan een 6 of 7 voor mij in. De meeste aandacht van Heesters ging uit naar de betere leerlingen, degenen met talent, veel aanwijzingen gaf hij ons niet, maar hij was een ontzettend aardige man. Ik kan me herinneren dat we eens een wandversiering, een soort gestileerde bloemen, moesten natekenen. Aan het woord

is Paul van Acker uit Liempde, sinds jaar en dag Vriend en een trouwe, geïnteresseerde bezoeker van de lezingen in het Architectenkerkje. Jan Heesters kon geweldig vertellen, of het nou zijn reizen, Vincent van Gogh (daar werd hij lyrisch van!) of andere kunstenaars betrof, dan werd er goed naar hem geluisterd. Soms nam hij ons mee naar het museum in de Bethaniëstraat in 's-Hertogenbosch, waar ik ook les van hem kreeg aan het St.Janslyceum.
Maar ik kwam nog op een andere manier in contact met Heesters. Via mijn vader raakte ik geïnteresseerd in de fotografie. Wij woonden destijds, vlak voor de oorlog, in Heerlen en mijn vader was een verwoed amateur-fotograaf. Hij was regelmatig een hoge afvalberg van de mijnen opgeklommen, teneinde de Siegfried-linie te kunnen fotograferen, die de Duitsers vlak over de grens aan het oprichten waren. De foto's stuurde hij naar Den Haag, waarschijnlijk als informatie voor het leger. Toen de Duitsers ons land binnenvielen heeft hij alles wat met fotograferen te maken had, onmiddellijk in het vuur geworpen!
Van hem heb ik de beginselen van het fotograferen geleerd toen ik in de vierde klas zat. We hadden natuurlijk ook een donkere kamer thuis, destijds in Hintham. Binnen de kortste keren werd ik uitgeroepen tot schoolfotograaf en mocht ik het lerarencorps, keurig in het gelid in rijen opgesteld, op de gevoelige plaat vastleggen. Paul laat me de foto zien, waarop Heesters, dan vooraan in de zestig, niet ontbreekt. Op een dag vroeg Heesters me of ik geen zin had om in Schijndel zijn schilderijen te komen fotograferen. Nou, dat had ik wel en zeker toen hij me ik geloof één gulden vijftig aanbood per gemaakte vergroting van 13x18 cm. Ik wist niet eens dat hij schilderde, daar had hij het in zijn lessen nooit over. Met een vriend toog ik op een zaterdagmiddag in de herfst van 1954 naar de Pompstraat, waar Heesters liefst vijftig schilderijen had klaargezet. Hij zette ze één voor één op een ezel en ik heb ze allemaal gefotografeerd en ook nog een paar foto's van Jan en Maria, die toen 46 was, gemaakt. Heesters was tevreden en aan het eind van de middag bood hij ons een boterham aan, vertelt hij geamuseerd. Maar op mijn kerstrapport – ik zat in het laatste leerjaar - kreeg ik een aantekening dat ik teveel tijd in het fotograferen stopte! Maar alles kwam goed en later heb ik met veel plezier als werktuigbouwkundige gewerkt, stelt Paul van Acker, die dus al op jonge leeftijd aan Heesters-archivering deed!
Paul laat me de leuke foto's, toen nog zwart-wit uiteraard, zien. Hij heeft de negatieven van destijds bewaard en hier vier jaar geleden nieuwe afdrukken van gemaakt en deze geschonken aan het Jan Heestershuis, de plek waar ze door hem gemaakt zijn.

Jan Geerts

HET WERK VAN JAN HEESTERS BEOORDEELD!

In de loop van zijn lange carrière zijn er vele exposities van het werk van Jan Heesters gehouden. Het is interessant om eens terug te kijken wat de kritieken bij die tentoonstellingen over Heesters te berde brachten. Ik zal u in deze Vriendenbrief eens een keer niet opzadelen met mijn eigen meningen, maar anderen aan het woord laten over Heesters. Wat riepen de schilderijen, tekeningen en etsen indertijd voor reacties op? Hoe dacht men over zijn werk? Om een kleine indruk te geven van de verschillende ideeën volgt hieronder een beknopte bloemlezing van schrijfsels over het geëxposeerde werk van Heesters in de loop der jaren. Gezien het bestek van deze regels heb ik me beperkt tot de meest saillante alinea's.

Begin 1940 wordt in de Openbare Leeszaal aan de Choorstraat in Den Bosch een expositie gehouden. Dr. J. Bauwens, rector der Bossche Lycea, houdt een inleiding bij de opening en schrijft erover in diverse kranten. Hij vertelt o.a. over Heesters:
Veel tijd heeft hij nooit verpraat, en nooit heeft hij veel getheoretiseerd over zijn kunst; hij voelde zijn onderwerp diep aan, onderging en beleefde het en gaf het weer zooals hij het gezien en verwerkt had.
"Het stadhuis van Oudenaarde" trekt de aandacht, niet alleen om zijn indrukwekkende harmonische en levendige architectuur, doch ook om zijn prachtige verstorven kleur, nog verhoogd door de kleurvlekken van de vlaggen.
"Toledo". Op de kale rotsplateau's, verbonden door de geweldige brug over de Taag, ziet men de eens zo machtige stad zich verheffen onder den strakken Augustushemel.
"Winter in Brabant" Dit landschap is wel bijzonder krachtig van kleur en grootsch van verschiet. Sedert den tijd van Breughel is er niets veranderd. Een stilleven van bloemen en vruchten, dat herinneringen aan Cezanne oproept.

Nieuwe Rotterdamse Courant
Een medewerker van de Nieuwe Rotterdamse Courant is minder opgetogen en schrijft zowel lovend als afkeurend:
Er is bij dezen schilder niet veel richting te ontdekken. Hij werkt met vaardigheid en gemak, doch dit oefent op hem eerder een invloed ten kwade dan ten goede uit. (...) Heesters houdt van heldere, ook wel felle kleuren. Soms weet hij ze stevig te zetten, zoals bijvoorbeeld in het over het geheel ferm geponeerde "Processie", dat eenvoudig van constructie werd gehouden en ook door zijn verdeeling van vlakken doet zien dat het gevoel voor rythme dezen schilder geenszins ontbreekt. (...) Vooral de bloemstukken lijden onder deze bruuske werkwijze. De kleuren zijn er pronkerig hard, schril en zonder nuance. (...) Bij de schetsen bevroedt men een rijkdom van

mogelijkheden. Men apprecieert zonder voorbehoud het aardige stemmingsbeeld van het immer boeiende landschap onzer rivieren.
Waarvan akte, zie de huidige tentoonstelling van waterlandschappen in het museum. De tentoonstelling doet een oud-leerling van Heesters naar de pen grijpen. Hij steekt in Het Huisgezin zijn lof niet onder stoelen of banken:
Voorop staat de liefde van dezen Brabantsen kunstenaar voor het nietige, het kleine, maar ook voor de stof. Ziet, hoe hij de vlezige pruimen in de verf zet en hoe hij bloem en blad bestudeert. (...) Hij kon heerlijk vertellen over al die beroemdheden uit vervlogen tijden waarbij vooral de Spaanse schilders met Velasquez aan het hoofd zijn en onze aandacht hadden.

Utrechtse Courant
Dr. Bauwens, een van de grootste bewonderaars van Heesters, getuigt een jaar later van zijn enthousiasme over diens werk in de Utrechtse Courant. Op 11 November 1941 verwoordt hij zijn visie als volgt:
Zijn werk kan ons doen doordringen tot het innerlijke wezen, tot de kern van het mooie, grootsche, woeste of lieflijke Brabantsche landschap. Vaak ook verrast het werk van Heesters door zijn gedurfden opzet en felle kleurenopposities. Kracht is wel wat zijn werk bovenal karakteriseert. Het is nooit banaal, altijd heeft het ons wat te zeggen. (...) In zijn bekenden "Wever aan een weefgetouw", dat ik een symphonie in bleu zou willen noemen, treft de binnenhuis-atmosfeer. Zijn "Vogelnestjes" overtreffen die van Van Gogh. Alle schilderijen zijn oprecht, zonder eenig vertoon van virtuositeit; uit alles spreekt een eigen krachtige persoonlijkheid.

Expositie in Arti et Amicitiae
In dat jaar, 1941, is er een najaarsexpositie bij Arti et Amicitiae aan het Rokin in Amsterdam. Eén jaar eerder was Heesters daar zonder één tegenstem als lid aangenomen.
In De Tijd wordt aandacht geschonken aan de beide schilderijen, die "door den heer J. Heesters uit Schijndel werden ingezonden: *Een opmerkelijke processie en Een ijsbaan vol sfeer*.
De Provinciale Noordbrabantsche en 's-Hertogenbosche Courant schrijft daarover:
Wij wenschen den heer Heesters geluk met deze eervolle vermelding. (...) Eindelijk zal dan deze stille, bescheiden werker van lieverlede de plaats gaan innemen die hem toekomt. Want die stille werker heeft ons wat te zeggen: er zit diepte, er zit gevoel in zijn werk, dat nooit oppervlakkig is, noch onecht. Oost-Brabant kan trotsch zijn op den schilder van zijn landschappen en den illustrator van zijn aloude gebruiken.
Weer een jaar later noteert de bekende kunstcriticus en schilder Kasper Niehaus in De Telegraaf naar aanleiding van de Arti-expositie van dat najaar:
Jan Heesters frappeert met een voortreffelijk landschap: een Brabantse boerderij. Door een soort van groen (een beukenheg, anno 2006 grote beuken, J.G.) ziet men een moeder met kind in den tuin. De voorgrond wordt versierd door koolplanten en een kruiwagen. Dit intieme landschap is als van een moderniserenden De Hoogh.
Niet gering, deze lof uit de pen van de man die al sinds 1918 kunst recenseerde voor De Telegraaf. Het betreft hier overigens de boerderij in Wijbosch, die heden door onze ex-voorzitter Ron Stroomer wordt bewoond.

Uit de direkte omgeving van Heesters
Dan maken we een sprong naar 1951. Heesters is inmiddels ook lid van de kunstenaarsvereniging Sint Lucas. Theo Swagemakers, de schilder uit Tilburg met wie Heesters er in 1940 op uit was getrokken om samen de schoonheid van De Pettelaer vast te leggen en die door Heesters was geportretteerd, schrijft aan Jan op 20 december bij gelegenheid van een expositie bij Sint Lucas:
Beste Jan. Jammer dat je niet op opening waart. Er was zeer veel belangstelling en je werk hebben we goed gehangen. 't Werd door de collega's hier goed gevonden en we zijn blij met je als lid. Beste groeten. (...)
Op 14 november 1957 maakt het dagblad De Stem melding van het feit, dat de Staten van Brabant 6.000 gulden hebben uitgetrokken voor aankoop van kunstwerken. Voor een deel van dat bedrag is ook een werk van Heesters aangekocht en wel "Huize Twijnmeer".
In 1958 nam Jan Heesters afscheid als tekenleraar aan de R.K. Lycea in 's-Hertogenbosch.
Tijdens een feestelijke zitting werd hij door rector Pacilly toegesproken. Het Huisgezin parafraseerde:
De heer Heesters had een dubbele opdracht in het leven: leraar en opvoeder zijn en door zijn talent een afglans zijn van de schoonheid Gods.
Verder prees hij Heesters om zijn goedheid, hartelijkheid en eenvoud. Een leerling stelde dat zijn lessen een stimulans voor het culturele leven van de leerlingen waren geweest.
Dan een reuzesprong naar 1977. Carel Swinkels vat zijn waardering voor Jan als volgt samen:
Zelf ben ik altijd erg gecharmeerd geweest van zijn Natures vivantes et mortes. Dat wil zeggen van zijn meestal wat kleinere, samengebalde (oogst) schilderijen met zwetende boeren en boerinnen; zijn schapenscheerders en aan de andere kant zijn gedistingeerde stillevens, die soms heel apart zijn van kleur en structuur.

In dat jaar is Heesters 84 jaar oud en wordt in Uden een overzichtstentoonstelling van zijn oeuvre gehouden. Het Brabants Dagblad geeft bij monde van Han Jonkers commentaar:
Heesters heeft als Van Gogh gevoel voor de toets van het landschap. Bij hem is het meer in het vakwerk blijven steken, terwijl het zich bij Van Gogh, de liefhebber van kleur, ontplooide in laaiende exuberantie. (...) Hij heeft er, zij het bescheidener dan Van Gogh, ook naam mee gemaakt. Zijn beroemde ets van Baale Nethe mocht Nederland vertegenwoordigen in 1933 in Chicago. Drieentwintig van zijn etsen zijn aangekocht door het

Provinciaal Genootschap van Noord-Brabant. (...) Aan zijn vakmanschap is zijn academische vorming goed te merken.
Een jaar later, 1978, ontvangt Jan een brief van zijn oude schilderkameraad Marinus Dillen. Deze woont dan sinds lang in Duitsland en hun schilderescapades met de eigenhandig gebouwde woonwagen van Dillen, waarin ze als echte bohémiens met lange baarden door Nederland trokken om overal en plein air te werken, behoren dan al meer dan veertig jaar tot het verleden. Dillen heeft het boek van Swinkels met afbeeldingen van Heesters werk ook ontvangen en reageert er op. Ik citeer een alinea:
Van de vele schilderijen die ge gemaakt hebt, zijn verschillende zooals ik je nog niet kende of toch, ze getuigen van de eenvoudige komposities die je eigen zijn als Don Quichotte, Appelboom, Stilleven, Winter in Schijndel en de etsen op pagina 38,42, 43 en 57.
In zo'n overzicht van visies mag Dr. Wilma van Giersbergen, die op Heesters afstudeerde in 1987, natuurlijk niet ontbreken. Ik citeer een van haar eindconclusies in haar doctoraalscriptie:
Hij voelde zich schilder en was zeker gedreven door de dingen die hij zag. Hij werkte hard en hij heeft dan ook zeer veel gemaakt. Wel hechtte hij meer belang aan een zeker bestaan en miste hij het avontuurlijke en de durf wat vooral tot uiting komt in zijn vroegere schilderijen. Je kunt niet zeggen dat zijn werk een ontwikkeling doormaakt in die zin dat stilistisch gezien zijn vroeg en zijn later werk erg uiteenlopend zijn.Wel maakte hij een ontwikkeling door in gebruik van materiaal, techniek en stijl.
Tot slot een citaat uit 1993. Naar aanleiding van plannen met het museum schrijft Mary Winters op 8 juli in het Brabants Dagblad:
Wie het werk van Heesters bekijkt zal zijn bewondering voor een kunstenaar als Rembrandt herkennen. Maar zeker de tekeningen en etsen getuigen van een groot vakmanschap.
Tot zover een zeer beknopt overzicht van diverse stemmen, zoals die in de loop van zo'n vijftig jaar hebben geklonken rondom de creaties van Heesters. Hij heeft veel gepenseeld, maar ook vele pennen in beweging gezet.

Jan Geerts

ONZE VASTE REDACTEUR OP VAKANTIE

Picasso

Deze zomer zag ik Guernica van Pablo Picasso. Het schilderij werd in opdracht van de Spaanse regering geschilderd in 1937 voor de Wereldtentoonstelling in Parijs. Het is de reactie van Picasso op de aanval op Guernica op 26 april 1937, tijdens de Spaanse Burgeroorlog die duurde van 1936 tot 1939.
Het doek hangt nu in het Reina Sofia Museum te Maqdrid, een voormalig hospitaal, voorheen hing het in het Museum of Modern Arts in New York. Picasso bepaalde indertijd dat het doek niet naar Spanje mocht zolang de democratie niet was hersteld. In 1982 is het doek teruggekeerd naar Spanje.

De Spaanse Burgeroorlog

Nadat Spanje in een oorlog met Amerika in 1898 alle koloniën was kwijtgeraakt, en de rijkdommen niet meer als vanzelf het land binnen vloeiden, ontstond er veel onrust op politiek en economisch gebied. Er was een rechts blok van een rijke elite en militairen; het leger was met zijn generaals sterk vertegenwoordigd in de regering en zij wilden de macht en rijkdom behouden. Het linkse blok bestond uit communisten, socialisten en anarchisten. De vele dagloners die maar een paar maanden per jaar betaald kregen, sloten zich hierbij aan. Bij de verkiezingen in 1931 behaalden de antimonarchisten van het linkse blok een grote meerderheid en Koning Alfonso XIII moest het land verlaten: de republiek werd uitgeroepen. Tijdens deze regering werden er scholen gebouwd, er was een begin met wetwijzigingen maar de communisten in de regering bestreden ook het grootgrondbezit - de grond is van diegene die hem bewerkt werd de kreet - en er ontstond een soort wetteloosheid. Toen er ook nog plannen gemaakt werden om te bezuinigen op het dure leger, kwam een groep officieren in opstand, één van hen was Franco.
De volkenbond reageerde met een wapenembargo; Frankrijk, Engeland, Duitsland en Italië moesten hierop toezien. Duitsland en Italië zagen toch kans om de nationalisten (Franco) te steunen. Duitsland stuurde het beruchte Condorlegioen en Italië duizenden soldaten. De republikeinen kregen steun van Mexico en de Sovjet-Unie en daarnaast van de Internationale Brigade: een groep van avonturiers, idealisten, kunstenaars, communisten en anarchisten, die in groten getale naar Spanje trokken om te vechten. Hieronder waren mensen als Orwell, Hemingway en Helman. De frontlijn schoof heen en weer. In 1937 bombardeerden Duitse stuka's het plaatsje Guernica in Baskenland. Het stadje was van geen enkel strategisch belang. Later zou Goering toegeven dat hij zijn nieuwe Luftwaffe wilde uitproberen. Een kwart van de bevolking vond de dood. Het was de eerste grote aanval op burgers. Beide partijen behaalden overwinningen maar toen in 1939 Madrid in handen van de Nationalisten viel en kort daarna ook Barcelona, waarmee de wapenindustrie in handen van Franco kwam, stortte de weerstand van de republikeinen in. Vanaf 1939 was Spanje een dictatuur onder Franco. Hij voerde een autoritair bewind, gesteund door kerk en leger, zowel politieke partijen als vakbonden waren verboden. Franco heeft zelf zijn opvolging voorbereid, het eerste wat Koning Juan

Carlos deed toen hij aan de macht kwam, was de democratie instellen.

Guernica

De voorstelling, helemaal in wit, grijs en zwart tinten, is 3,49 m hoog en 7,75 m breed. De beschikbare ruimte in het paviljoen van de Wereldtentoonstelling bepaalde de afmetingen. Toen enkele Duitse officieren het atelier van Picasso bezochten, wezen ze op de Guernica. “Haben Sie das gemacht? ”vroegen ze de schilder. “Nein, Sie” antwoordde Picasso.
Het doek toont de massamoord zo dat de gruwelijkheid door iedereen wordt begrepen; het kubisme als stijlvorm met vlakke vormen, verplaatsingen van oren, ogen, ledematen en zijaanzicht, lijkt me extra sterke emoties op te roepen. Er zijn typisch Spaanse symbolen te zien, de stier en het paard, bekend van de stierengevechten. Indrukwekkend vond ik het stervende paard in het midden als een teken van vergeefs protest. Daaronder de dode soldaat, de enige man op het schilderij, onthoofd en vertrapt met een kapot zwaard in de hand: geen verdediging mogelijk. Helemaal links de moeder, die het uitschreeuwt van verdriet over de dood van haar kind, het slappe lijfje houdt ze in haar armen. De grote stier kijkt recht in de ogen van de toeschouwer, Picasso vertelde zelf aan een Amerikaanse soldaat dat deze staat voor wreedheid en duisternis. De boodschap zou dan zijn dat het kwaad de mensheid overwint. Hierdoor is de mens hard en wreed geworden. Wat er later in de wereld aan geweld heeft plaats gevonden, heeft de betekenis van het doek alleen maar uitgebreid. Het schilderij is het icoon van Spanje geworden maar uit zich zeker ook als een aanklacht tegen alle bruut geweld.

Anne-Marie Cornelissen

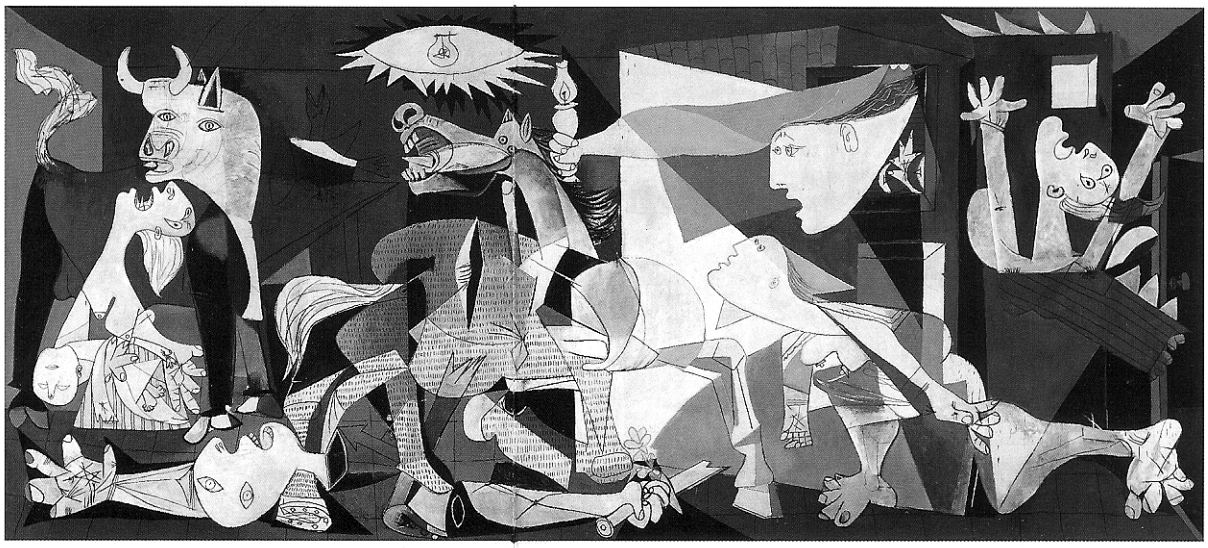

A G E N D A & W E T E N S W A A R D I G H E D E N

Museum Jan Heestershuis 073 - 54 92276
Pompstraat 17, 54 81 BL Schijndel
openingstijden: dinsdag t/m zondag 13.00 uur-17.00 uur.

- In het Jan Heestershuis de tentoonstelling “Denkend aan Holland”: rivierlandschappen van Jan Heesters; in de beeldentuin “Het debuut” van Ab van Frankenhuyzen.
- Paul van Acker, in de rubriek ‘vrienden van Heesters aan het woord’ moet niet worden verward met onze voorzitter, het verschil is “den”.
- Op maandag 18 september was Oek de Jong onze gast in het Architectenkerkje. Om kwart voor acht was het kerkje al gezellig volgestroomd. Jan Geerts had een interview voorbereid waarbij dieper werd ingegaan op de thema’s van zijn romans en korte verhalen. Daarnaast werd gediscussieerd over kunstbeleving; Oek de Jong is ook kunsthistoricus en kunst is vaak een onderwerp van zijn essays. Zowel voor als na de pauze las hij voor een aandachtig publiek enkele relevante passages uit zijn werk voor en beantwoordde vragen van de aanwezigen. Er was in de pauze de mogelijkheid boeken van hem aan te schaffen en te laten signeren; daarvan hebben een twintigtal Vrienden gebruik gemaakt.
- **Oek de Jong zelf schrijft ons:**
  Beste Jan,
  Dank voor je mails! Ik heb drie goede weken in Frankrijk gehad en een nieuw hoofdstuk van mijn roman kunnen schrijven. Ik heb de avond in Schijndel ook heel plezierig gevonden -het interview, het publiek, de nazit- en bewaar er goede herinneringen aan. De volgende dag zijn we naar Nuenen gereden om de oude pastorie te zien waar Van Gogh een paar jaar heeft gewoond, en van

daaruit pijlsnel naar de Grote Stilte. Ik voelde me geïnspireerd door je waardering voor mijn essays. Ik heb er inmiddels genoeg liggen voor een tweede bundel.
We zien elkaar vast nog wel eens ergens! Ondertussen, mijn hartelijke groeten, ook aan Paul en de aardige dame, de Dritte im Bunde, (haar naam ben ik helaas kwijtgeraakt),
Oek de Jong

Oek de Jong signeert boeken, 18 september 2006

- *Met dank aan onze sponsors:*
  Woudstra architecten b.v.
  Rabobank Schijndel
  Restauratie-atelier Jos Van Extel
  Schijndels Weekblad

KERST- & NIEUWJAARSKAARTEN

De kerstdagen en Nieuwjaar komen er weer aan: verras vrienden met één of meer van onderstaande wenskaarten.

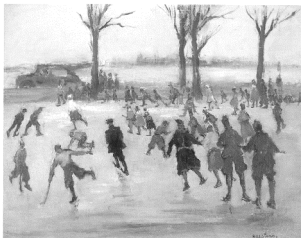

ijspret bij de Pettelaer

brug te Gemonde

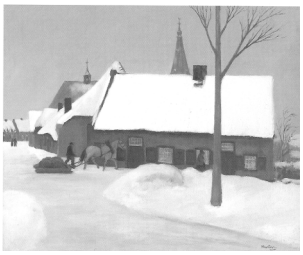

Schijndel in de sneeuw

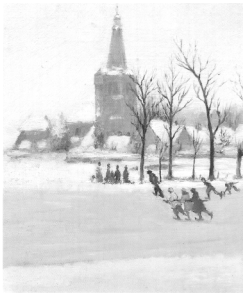

schaatsers in Sint Oedenrode

boerinnen met mand kool

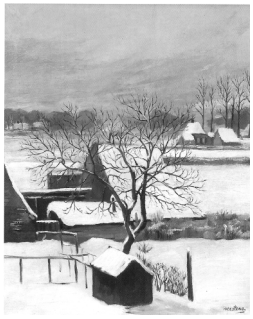

ondergaande zon in de winter

U kunt de setjes kaarten (één setje bestaat uit 6 full-colour reproductie zoals hierboven afgedrukt en 6 bijpassende enveloppen) uiteraard kopen bij het museum en als u meer dan 2 setjes wilt, kunt u ze bestellen via onze website **www.vriendenjanheesters.nl** of een kaartje naar :

P. van den Acker,
Akkermunthof 2,
5482 PJ Schijndel.

Prijs per setje € 5,00
Bij 8 of meer setjes €4,50
U krijgt de kaarten toegezonden met rekening die u gelieve binnen 8 dagen te betalen!